

На сједници Изборног и Наставно-научног вијећа Филолошког факултета Универзитета у Београду одржаној 3. 7. 2023. године, по одлуци број 1786/1 одређена је Комисија за избор доцента за ужу научну област Англистика, предмет Америчка култура, у саставу: доц. др Сергеј Мацура, др Александар Јерков, редовни професор, и др Томислав Павловић, редовни професор. На конкурс објављен у листу *Послови*, број 1051–52 од 2. 8. 2023. јавила су се два кандидата, **др Грета Гец** (Greta Goetz), доцент на предмету на којем је конкурс расписан, и **др Јована Срећковић**. Доцент др Грета Гец и др Јована Срећковић предале су уредно сву потребну документацију, која је по закључењу конкурса и времена предвиђеног за евентуалне приговоре достављена Комисији, па Комисија након детаљног и помног увида у конкурсни материјал, има задовољство да Вијећу поднесе сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

Др Грета Гец рођена је 5. септембра 1975. године у Солбурију, Сједињене Америчке Државе. Похађала је St. George's School у Монтреу, Швајцарска, као и Peddle School у Њу Џерзију, САД; на Сорбони у Паризу стекла је диплому из области културе и лингвистике, а на Универзитету Колумбија у *Њујорку* године 2001. стекла диплому из области антропологије и писања. Дипломирала је са одличним успјехом (*cum laude*). Освојила је награду за поезију Америчке академије пјесника 1996. Године 1995. и 2000. освојила је награду за поезију „Џорџ Е. Вудбери“.

Године 2009. магистрирала је са тезом „Погледи Николаја Велимировића на књижевност“ на Филолошком факултету Универзитета у Београду (ментор проф. др Александар Јерков). Теоријски аспекти рада ослањали су се на области књижевне критике, херменеутике, когнитивне лингвистике и неке од древних филозофија везаних за уметност. На истом универзитету године 2015. докторирала је одбранивши дисертацију „Интеркултурално читање аутобиографије Михајла Пупина: наука, нарација, нација“ (ментор проф. др Александар Јерков).

Др Грета Гец запослена је на Катедри за англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду од 2001. године, прво у својству лектора на предмету Савремени енглески језик, а затим и доцента на предметима Студије америчке културе и Увод у студије америчке културе. На постдипломском нивоу предавала је писање пројектних предлога (зимски семестар 2017. г) и дијалогско уређивање текста (зимски семестар 2018. године). Као доцент предаје, осмишљава и пише наставне планове, блогове, испитна питања.

Такође уређује системе управљања садржајима (Content Management Systems, CMSes), друге вебсајтове, и осмишљава онлајн материјале за бројне предмете. Ови материјали обухватају градиво које се предаје на предметима: Савремени енглески II, Савремени енглески IV, Академско писање, Академско говорништво, које унапређују течно изражавање и олакшавају разумевање сложених идеја, курсеве америчке културе, у којима се предаје и обрађује дигитална литература, критичко мишљење, интеркултурална комуникација, епистемичка флуентност (*epistemic fluency*), вјештине 21. вијека и грађанске вриједности. Осмислила је и реализовала наставни план за наставу на даљину за поједине предмете, понекад у сарадњи са појединим америчким универзитетима укљученим у Trans-Atlantic Pacific Project, пројекат који је професор Јелена Филиповић увела на Филолошком факултету у Београду. Осмислила је два курса за постдипломске студије: Америка и постдигитално доба и Dialogic Editing, и два курса за мастер студије: Америка и постдигитално доба: Увод; Превођење уз америчку деколонизацију корисничког искуства. Као лектор, предавала је академско писање и академско усмено изражавање на четвртој години студија. Школске године 2015/2016. предавала је писање на другој години студија.

Прије доласка у Београд, обављала је ове послове:

- деск за вијести часописа *Tajm* (1995/96)

- писала за *ASIA INC. Magazine*, радила у деску за вијести у CNBC, писала брошуре за Савјет Хонг Конга у вези са развојем трговине; писала и за разне друге компаније, радила као помоћник уредника у листовима *Shipping Gazette* и *South China Morning Post* у Хонг Конгу (1997)

- помоћник уредника за водећи лист на енглеском језику у Хонг Конгу, *Hong Kong Standard* (1997/98)

- помагала у спровођењу професионалног програма Teachers and Writers у оквиру кога писци који имају објављене књиге промовишу списатељско умијеће у њујоршким средњим школама (1999)

- радила као секретар Одсјека за антропологију на Универзитету Колумбија (1998–2000); године 1999. преузела мјесто помоћника за финансијска питања

- на Одсјеку за наставни програм и наставу Универзитета Колумбија радила као секретар одсјека (2000)

- од доласка у Београд, поред наставно научног рада на Катедри за англистику, обавља повремене послове превода са српског на енглески (научни радови и монографије), као и

послове коректуре разних текстова за публикације из области књижевности, лингвистике, теологије и музике

БИБЛИОГРАФИЈА ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2018. ГОДИНЕ

(2017). Literary Lessons in Branislav Petronijević and Milutin Milanković. *CLIMB: Culture and/or Science*, vol 5/2, University of Belgrade, Belgrade: 149-162. <https://doi.org/10.18485/climb.2017.5.2.ch11>. **M32**

(2017). The Endangered Horizon in Alice Oswald's "Dunt: A poem for a nearly dried-up river. *Philologia*, XV, Belgrade: 47-58. <https://doi.org/10.18485/philologia.2017.15.15.15.5>. **M52**.

(2016). Profound Community: The apposition of Anne Carson's 'The Life of Towns' and Plato's *Protagoras*. *Canada in Short: Contemporary Canada in Short Fiction*, University of Belgrade and Serbian Association for Canadian Studies: Belgrade, (pp. 65-80). ISSN: 978-86-6153-391-4. **M14**.

(2015). *Интеркултурално читање аутобиографије Михајла Пупина: наука, нарација, нација*. Филолошки факултет УБ. Необјављена докторска дисертација. **M70**.

(2009). *Погледи Николаја Велимировића на књижевност*. Филолошки факултет УБ. Необјављени магистарски рад. **M72**.

(2008). Kristeva and Velimirović: Voicing the divide between them and us. *ELLSAC Proceedings* (2). University of Belgrade, Belgrade, 395-405. COBISS-ID: 521168276. **M33**.

(укупно 1.5+1.5+6+5+3+1=18 бодова)

БИБЛИОГРАФИЈА ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2018. ГОДИНЕ

(2024). У штампи. A Song Of Teaching with Free Software in the Anthropocene. In Bradley, J. (Ed.). *Bernard Stiegler and the Philosophy of Education II: Experiments in Negentropic Knowledge*. London: Routledge. ISBN 9781032471761. <https://www.routledge.com/Bernard->

Stiegler-and-the-Philosophy-of-Education-II- Experiments-in-
Negentropic/Bradley/p/book/9781032471761 **M42**. (joш nije objavljeno, i ne sabira se)

(2023). Pod recenzijom; u štampi ljeta 2023. *American Currents*. (isto)

(2023). Negotiating Mnemotechnic Re-presentation. In Jandrić, P., MacKenzie, A., & Knox, J. (Eds.), *Constructing Postdigital Research: Method and Emancipation*. Cham: Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-35411-3> 10. **M14**.

(2023). Re-presencing the Network: A phenomenological research paradigm for the Anthropocene. In Johnson, M., Healey-Benson, F., Bonderup Dohn, N. & Adams, C. (Eds.), *Phenomenological Perspectives on Networked Learning*. Springer. Electronic ISSN 2570-4532. Print ISSN 2570-4524. Preliminary materials at: <https://hanfod.nl/2023/06/01/book-agreed/>. **M14**.

(2023). Ahimsa: Tagore and Gandhi. *South Asian Review*. <https://doi.org/10.1080/02759527.2023.2185353>. **M25**.

(2022). Re-presencing the Digital Trace in Networked Learning. In Jaldemark, J., Håkansson Lindqvist, M., Mozelius, P., Öberg, A., De Laat, M., Dohn, N.B., Ryberg, T. (Eds.), *Proceedings for the Thirteenth International Conference on Networked Learning 2022*, (pp. 464-475). Sundsvall: Mid-Sweden University. https://prod-audxp-cms-001-app.azurewebsites.net/media/ebadergh/1274674_proceedings-for-the-thirteenth-international-conference-on-networked-learning.pdf. **M14**.

(2022). A Song Of Teaching with Free Software in the Anthropocene. *Educational Philosophy and Theory: Bernard Stiegler and Education: Experiments in negentropic knowledge*, 54(5), 545-556. <https://doi.org/10.1080/00131857.2021.1962706>. **M14**.

(2022). MacKenzie, A., Bacalja, A., Annamali, D. et al. Dissolving the Dichotomies Between Online and Campus-Based Teaching: a Collective Response to The Manifesto for Teaching Online (Bayne et al. 2020). *Postdigital Science and Education* 4, 271-329. <https://doi.org/10.1007/s42438-021-00259-z>. **M22**.

(2021). The Odyssey of Pedagogies of Technoscientific Literacies. *Postdigital Science and Education* 3(2). 520-545. <https://doi.org/10.1007/s42438-020-00188-3>. **M22**.

(2021). 21st Century Relational Backgrounding for Technical and Professional Communication, AELFE- TAPP 2021. Multilingual academic and professional communication in a networked world. *Proceedings of AELFE-TAPP 2021 (19th AELFE Conference, 2nd TAPP Conference)*. Vilanova i la Geltrú (Barcelona), 7-9 July 2021. ISBN 978-84-9880-943-5. **M33**.

(2021). Filipović, J., Goetz, G. and Jovanović, A. *Teaching and learning to co-create*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan. Hardcover ISBN: 978-3-030-72717-8; eBook ISBN 978-3-030-72718-5. **M17**.

(2021). Assembling a relational self: a generative dialogue between practicing and theorizing. In Filipović, J., Goetz, G. and Jovanović, A. (Eds.) *Teaching and learning to co-create*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan. Hardcover ISBN: 978-3-030-72717-8; eBook ISBN 978-3-030-72718-5. **M14**.

(2021). Teleological fictions: making up the ends of a networked course. In Filipović, J., Goetz, G. and Jovanović, A. (Eds.) *Teaching and learning to co-create*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan. Hardcover ISBN: 978-3-030-72717-8; eBook ISBN 978-3-030-72718-5. **M14**.

(2021). Creative Coordination: Relating Slavic Heritage to Technology-Enhanced Learning. I Meunarodna naučna konferencija Digtalna humanistika i slovensko kulturno nasleđe, Vol. 1(5). 57-66, https://doi.org/10.18485/mks_dh_skn.2021.1.ch5. **M33**.

(2020). Pedagogy of extraneity: cultural studies in a global information age. In Čubrović, B. (Ed.) *BELLS90 Proceedings 2*, (pp. 463-491). Belgrade: University of Belgrade. <https://doi.org/10.18485/bells90.2020.2>. **M33**.

(2020). Goetz, G. & Jovanović, A. Building environing conditions for symmathesy in a networked project. *Anali Filoloskog fakulteta* 32(2):419-448, <https://doi.org/10.18485/analiff.2020.32.2.22>. **M51**.

(2018). A Methodology for the Pains of Universality at University. *CLIMB. Culture, language, literary translation, Library and information studies, teaching methodology and book history* (6)1. Belgrade: University of Belgrade. <https://doi.org/10.18485/climb.2018.6.1.ch6>. **M33**.

(укупно 5+5+1.5+5+5+5+5+1+3+5+5+1+1+3+1=51.5 бодова)

ПРЕДАВАЊА ПО ПОЗИВУ

(2022). Retracing Digital Freedom As Design Pattern Learning For Life, LibrePlanet2022, <https://libreplanet.org/2022/speakers/>. **M34**.

(2021). Emacs as Design Pattern Learning, Emacs Conf2021, <https://gretzuni.com/articles/emacsconf2021-emacs-as-design-pattern-learning>. **M32**.

(2021). DAFLS. American Cultural Studies: DAFLS. 18 October. Faculty of Philology Belgrade. **M35**.

(2015). Pupin's Cosmic-Poetic Views on His Life and the Universe, *Aspects of the Literary Works of Michael Pupin*, Svetozar Marković University Library, Belgrade, 4 November 2015.

(2002-3). English lessons for professionals. Department of Musicology, SANU (The Serbian Academy of Arts and Sciences), Belgrade, 2002-3. (ове 2 јединице су из претходног избора)

(укупно 0.5+1.5+0.3=2.3 бода)

ПАНЕЛ

(2019). Good Sense As Common Sense: Cultural Practice in English Studies Today, BELLS90, Faculty of Philology, Belgrade University, 30 May 2019. Moderator and panelist. **M35**.

(0.3 бода)

ОКРУГЛИ СТО

Networked Learning For Cognitive Democracy, Networked Learning Conference 2020, Aalborg University, 19 May 2020.
https://www.networkedlearning.aau.dk/digitalAssets/841/841028_nlc2020_links_.pdf. **M35**.

(0.3 бода)

СИМПОЗИЈУМ

(2022). NLC2022 symposium panel on Phenomenology and networked learning - a found chord, поменућа као учесник панела:
https://www.networkedlearning.aau.dk/digitalAssets/1158/1158949_program-nlc-2022-detailed-220511.pdf. 24 May. **M35**.

(0.3 бода)

РАДИОНИЦЕ

"Academic Writing: what you need to know but were too afraid to ask." Rectorate, Belgrade University, 17 April 2019. <http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/radionica-za-mlade-istrzivace/>

"Designing, deploying, and studying internationally networked collaboration: The Trans-Atlantic and Pacific Project (TAPP) model," Networked Learning Conference, Zagreb, Croatia, 14 May 2018.

УЧЕСТВОВАЊЕ У ДРУГИМ НАЦИОНАЛНИМ И МЕЂУНАРОДНИМ КОНФЕРЕНЦИЈАМА

(2022). A Pattern Design Approach to the Study of Philology and Culture in a Postdigital Age. Саопштење поднијето 3. децембра на конференцији о савременим филолошким истраживањима, Филолошки факултет Универзитета у Београду. **M64**.

(2022). The Narrative-Code Shift and the Mnemotechnics of Exteriorized Knowledge, Саопштење поднијето 27. октобра на конференцији CUC 2022, Шибеник, Хрватска. **M34**.

(2022). Relative Harmony, Experience, and Digital Tools in Networked Learning, сегмент панела одржаног 17. маја на симпозијуму Networked Learning Conference 2022, Phenomenology and Networked Learning: A found chord. **M34**.

(2020). Networked Learning for Cognitive Democracy. Networked Learning Conference, Aalborg/Online. **M34**.

(2020). UX as growth strategy, ComTech8, Paris Diderot, 31 January. <https://comtechp7.hypotheses.org/794>. **M34**.

(2019). Enhanced Higher Learning as a Dialogic Question of Good Faith. 27-28 May. Cultures, words, religions. Faculty of Philology, Belgrade University. **M34**.

(2018). Designing, deploying, and studying internationally networked collaboration: The Trans-Atlantic and Pacific Project (TAPP) model, Networked Learning Conference, Zagreb, Croatia. **M34**.

(2018). Building environing conditions in networked projects. Collaborative Learning Across Continents, Faculty of Philology, Belgrade University. **M34**.

(укупно $7 \times 0.5 + 0.5 = 4$ бода)

РУКОВОЂЕЊЕ ИЛИ УЧЕСТВОВАЊЕ У НАЦИОНАЛНИМ И/ИЛИ МЕЂУНАРОДНИМ ПРОЈЕКТИМА

Trans-Atlantic Pacific Project (TAPP, писање и руковођење пројектима на постдипломском и основном нивоу – барем једна сарадња годишње од 2017).

DAFLS (програм једног курса). (ови задаци се не квантификују по М категоријама)

ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ДОКТОРАТЕ И МАСТЕР РАДОВЕ

Председник комисије за докторску дисертацију Наташе Мирковић, „Екстра- и интратекстуални фактори у преводима дела Томаса Пинчона на српски језик“.

Члан комисије за докторску дисертацију Јелене Штефан, „Књижевни дискурс као огедало феминистичких идеологија: упоредна анализа дискурса о феминизму и дискурса у њиховом књижевном делу“.

Члан комисије за докторску дисертацију Вишње Крстић. “Intra- and Interlingual Translation Through the Prism fo Linguistic Fluidity and Literary Circulation”. Faculty of Philology, University of Belgrade. 2019. (ови задаци се не квантификују по М категоријама)

РЕЦЕНЗИРАЊЕ РАДОВА У НАУЧНИМ ЧАСОПИСИМА

Educational Theory and Philosophy.

Zeitschrift fur Slawistik: Journal of Slavic Studies. ISSN: 2196-7016.

УЋЕШЋЕ У НАСТАВНИМ АКТИВНОСТИМА ВАН СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) ИЛИ У АКТИВНОСТИМА ПОПУЛАРИЗАЦИЈЕ НАУКЕ

(2022). The Need For Free Software Education. *Free Software Foundation Bulletin* 40 (Spring).

(2022). Retracing Digital Freedom As Design Pattern Learning For Life, LibrePlanet 2022, online.

СТРУЧНИ ПРЕВОДИ - ИЗБОР

Bajić, L. (2016). "The Theme of Poverty in Serbian and Russian Literature: A Comparative Analysis of the Works of Fyodor Dostoevsky and Borisav Stanković".

Diklić, A. (2015). *Belgrade: The eternal city: A sentimental journey through history*. Selected chapters. Belgrade: Knjiga Komerc.

Kusovac, N. (2013). "A Word on the Paintings of Momo Kapor", *Momo Kapor: Uspomene jednog crtaca: Velika galerija Doma Vojske Srbije*. Belgrade: Medija Centar Odbrana.

Просјечна оцјена у студентским анкетама од 2019/20. до 2022/23. године: **3.87**

ОЦЈЕНА НАУЧНОГ РАДА

Др Грета Гец је у својству доцента на разним предметима, али највише на Америчкој култури, произвела обиман опус, који трасира нове путање у домаћој (и иностраној) научној пракси. Њени радови су објављивани код реномираних издавача, као што су Раутлеџ, Шпрингер, Палгрејв Мекмилан, као и на најстаријем српском универзитету. Многе од ових чланака карактерише методолошка црта дубоке хуманистичке педагогије у широком филозофско-наставном и сазнајно-етичком смислу, а аутори са којима ступа у дијалог и чије идеје примјењује варирају од класика попут Дјуија, Морена, Хајдегера и Гатарија па до савременика као што су Бернар Стиглер, Клаус Шваб, Тијери Малре, Тимоти Бернерс-Ли и други. Није претјеривање рећи да се у српској англистици на овај начин темом универзитетске педагогије готово нико није бавио, и утолико је већи домет колегинице Гец у овом пољу. Описаћемо неке од њених библиографских јединица обрнутим хронолошким редом, како су и пописане и предате у штампаном облику.

Рад под насловом “Negotiating Mnemotechnic Re-presentation” проширује напоре Бернарда Стиглера на капацитету мнемотехничког алата да екстериоризира, задржи и преноси репрезентације знања – било да аутоматски претстигне људске капацитете за производњу знања или их очува и повећа. Да би сачувала или проширила знање, мнемотехника захтева пажљиве преговоре са друштвеним организацијама и биолошким појединцима. Ови међусобни односи се мењају кроз масовни развој технологија вештачке интелигенције (АИ) које делују на глобалном нивоу, као и свеприсутно рачунарство и све мањи број „паметних“ и појединачно контролисаних мрежних терминала. Како се мнемотехнички алати све више апстрахују од друштвеног тела и појединачних људских субјеката, потенцијално укључујући и саме истраживаче, ово поставља питање ко је или шта је посматрач постдигиталног истраживања и шта значи поново презентовати знање о свету у сталној потрази за учењем.

Чланак “Re-presencing the Digital Trace in Networked Learning” обазире се на недавни рад у и *на* умреженом учењу и указује на вриједност заузимања релационог погледа на сложене скупове људи и ствари тако да нељудски ентитети могу бити и/или ученик и/или учитељ. Социоматеријалистичка перспектива поставља питања о томе како моћ остаје континуирана, али се трансформише када се друштвени домет дигиталне технологије убрзава ка „преломној тачки“ (Schwab & Malleret 2020). Овај рад наставља рад Паула Фреиреа на е-квалитету који су поставили оснивачи умреженог учења кроз трансдисциплинарни приступ учењу дизајна образаца који је способан да рефлексивно прати технолошке, научне и друштвене конструкције на макронивоу и искуство на микронивоу. Ово се разрађује кроз феноменолошки херменеутички дизајн који опонаша начин на који генеришемо или пратимо и утичемо на дигиталне трагове, настојећи да 'оприсутнимо' (уп. van Loon у Johnson 2020) дигитални траг како се он одвија у проширеним системима док пажљиво користимо дигитални алат. Теорија се ослања на

Рикеров рад на трагу и Стиглеров концепт забиљеженог знака. Модели како оприсутнити и оставити даље трагове у технолошки побољшаном умреженом дизајну учења користи нове кокреативне мреже знања које такође користе пажљиво одабране дигиталне алате, укључујући Стиглерову херменеутичку мрежу, заједничке вики странице и дигиталне баште са циљем да се повећа оно што је „цијењено у остатку живота“ (Goodyear & Retalis 2010).

Рад насловљен “A Song Of Teaching with Free Software in the Anthropocene” полази од Бернарда Стиглера, који истиче многе проблеме са којима се суочава образовање у погледу „изношења“ знања на индивидуалном, колективном и техничком нивоу у антропоцену. Ови проблеми укључују кратки спој снова, аутоматизацију мисли и токсичне дигиталне мреже. Стиглеров фармакон (*pharmakon*) настоји да третира токсичност антропоцена пажљивим херменеутичким приступом који је усмјерен ка деаутоматизованом, инвентивном, ко-индивидуационом чину знања. Овај рад најпре истражује Стиглеров антропоцен и његов развој хајдегеровског ποιησις (*poiesis*) у смислу изазова „изношења“ чинова знања, који су илустровани слободним софтвером. Затим истражује, кроз додатни примјер слободног радија, рада Феликса Гатарија на слободном радију, проблем и могућност креативног ко-индивидуалног изражавања у антропоцену проширујући Стиглеров нагласак на важност херменеутике. Грета Гец поставља питање како читати Стиглеров сопствени израз о будућности знања. Затим, рад даје преглед Стиглеровог образовног пројекта који укључује херменеутичку мрежу која се не може аутоматизовати. На крају, рад даје аутоетнографски приказ покушаја да се „изнесе“ учење кроз примјену бесплатног софтвера у локалним, онлајн учионицама. Примјер слободног софтвера не рјешава проблем антропоцена, али поставља питање наше одговорности да пажљиво бирамо дигиталне алате и важност одржавања могућности ко-индивидуације израза попут оног какав се памти у пјесми и на који би онлајн образовање требало да нас подсећа.

Чланак “Dissolving the Dichotomies Between Online and Campus-Based Teaching: a Collective Response to The Manifesto for Teaching Online” колективни је одговор на итерацију *Манифеста за онлајн наставу* из 2020. Првобитно објављен 2011. као 20 једноставних, али провокативних изјава, циљ је био да се критички изазове нормализација образовања као техно-корпоративног подухвата и неуспјех да се на одговарајући начин узму у обзир дигиталне методе у настави у високом образовању. *Манифест* из 2020. наставља се на исти критички провокативан начин и, као што прикупљени одговори показују, његово објављивање не може бити у бољем тренутку. Иако је *Манифест* написан прије пандемије ковида 19, многи одговори који су овдје сабрани неизбјежно одражавају искуства преласка на дигиталну, удаљену, онлајн наставу у условима без преседана. Како ови прилози откривају, изазови су били бројни и различити, у распону од позитивних, продорних могућности које је дигитално учење нудило многим ученицима, укључујући

особе са инвалидитетом, до проблематичних, као што су лоше дигиталне мреже и приступ, и једноставно дигитално сиромаштво. Без обзира на природу сваког одговора, узетог заједно, оно што показују је да *Манифест за онлајн наставу* нуди добродошле увиде и практичне савјете о томе како предавати онлајн и креативно се суочити са надмоћи наставе лицем у лице.

Рад “The Odyssey of Pedagogies of Technoscientific Literacies” проучава ситуацију пандемије ковида 19, која је покренула много посла на мрежи и открила недостатак писмености у информационој безбједности, надзорном капитализму и неријешеним проблемима алгоритама и контроле (нпр. Zuboff, Berners-Lee). Ипак, постоји деценијама стара традиција педагогије која се бави сложеним интеракцијама интердисциплинарног технонаучног света (Morin, G. Bateson, Rheingold, Devei, Freire, Cooper) и потребом за етичким приступима (Quéau, Markauskaite and Goodyear, Haidt, Gardner). Неки од њих су произашли из области кибернетике (Morin, Bateson). Недавни догађаји показују потребу за даљом популаризацијом дигиталне писмености, интердисциплинарних приступа, интелектуалне и креативне строгости, питања службе и слободе и дијалога о томе шта чини „добро“ професионалну праксу. Овај рад разматра увијек недовршено дјело педагогије да се „издигне“ изнад имена – оvdје, хуманистичке технонауке – и да размотри шта значи припадање. Кроз углавном херменеутички приступ, проблем технонаучног и његове историје у кибернетици се памти на начин да нас подсејети на карактеристике наше заједничке стваралачке одисеје ка „нечем од већег значаја“ (Дјуи) и да покаже да је некритичко преузимање најновије апликације или одустајање од питања професионалне његе понашање уживалаца лотоса.

Рад насловљен “21st Century Relational Backgrounding for Technical and Professional Communication, AELFE- TAPP 2021” изучава приступ техничком и професионалном учењу који препознаје и користи друштвени и материјални контекст учесника, као и контекст техничког и професионалног садржаја у окружењу за учење и тако се стара о „вјештинама 21. вијека“ које су „најпотребније“, према Свјетском економском форуму (Soffel, 2016) у ово вријеме великих промјена (Schwab & Malleret, 2020). Такав приступ је оvdје представљен: ослањајући се првенствено на епистемичку флуентност (Markauskaite and Goodyear 2017), али и научну аутобиографију (Goetz, 2019), етику (Gardner, 2019), критичку педагогију (Freire, 2005), херменеутику (Ricoeur, 1991) и дјело концептуалне умјетности (Misu, 2014). Грета Гец повезује приступ са техничком и професионалном комуникацијом његовим фокусом на релационе вјештине које олакшавају и обогаћују рад који се спроводи у више контекста. Разуђен је у три категорије које представљају епистемичке задатке и алате који се могу примијенити као позадина окружења за учење. Ове категорије су: креативне вјештине односа, савјесно усмјеравање и дијалошка радозналост. Практична примјена се илуструје кроз три примјера сарадње са пројекта ТАПШ.

Чланак под насловом “Creative Coordination: Relating Slavic Heritage to Technology-Enhanced Learning” истражује културно наслеђе и могућности његовог чувања у дигиталном окружењу. Настојања да се развију релационе вјештине интердисциплинарности (способност интеграције знања и начина сазнања кроз неколико дисциплина) уз коришћење нових технологија у српској учионици, могу бити потпомогнута приповједним дјелима српских полихистора и мислилаца са почетка 20. вијека. Показује се како су такве личности посједовале епистемичку флуентност коју све више тражи дигитално доба: „креативна координација” Михајла Пупина може се упоредити са координацијом различитих начина сазнања. Пошто су такве фигуре и представници словенског културног наслеђа, поставља се даље питање како би се то наслеђе могло његовати у наднационалном окружењу унапријеђеном кроз технологију.

Рад “Pedagogy of extraneity: cultural studies in a global information age” тврди да могућности које пружа технологија не поједностављују сложеност учења али умјесто тога захтијевају „већу” зрелост и подршку за учење (Beatty et al. 2002). И професионално окружење и окружење за учење препознају потребу за капацитетом иновативности (Billet et al. 2017). Развој динамичне епистемичке флуентности, релационих вјештина и критичке рефлексивности које се схватају данас преко потребнима могао би се интегрисати у курсеве културолошких студија, поред већ утврђене теоријске путање и размишљања о првим принципима. Ово посљедње укључује разматрање техничког наспрам нетехничког знања, као и концептуалних проблема укључености и релевантности. Интердисциплинарни приступ значењу динамике савремене културе има потенцијал да доведе у олакшање „небитних“ хуманистичких знања и начина бивствовања које информациони простор изазива.

Коауторски рад “Building environing conditions for symmathesy in a networked project” жели да идентификује неке од „услова окружења“ (Dewey, 1902, такође упор. 1938) за које је откривено да омогућавају наставницима и ученицима из окружења за учење које је претежно усмјерено на наставнике и није дигитално да буду „вољни“ (Wood, 1998[1986]: 175) да уче из новог искуства умреженог семинара. То значи да смо вољни да посматрамо учење као вежбу у симатези (Bateson, 2015): у „заједничком учењу“ које обухвата ситуацију, особу, алате, циљеве и епистемологију и враћа здраву „строгост“ (Schön, 1985) у техничку рационалност чинећи је ситуационо дијалошком и дјелотворном у односу на сложеност и неизвјесност. Овдје је нагласак на томе да се први пут дође до умреженог учења: правремено питање јер се и даље примјећује да потенцијал и искуство умреженог учења остају ограничени на мањи број курсева широм свијета. Иако је кључна литература у овој области успоставила епистемологију праксе релевантну чак и у различитим институционалним контекстима, постојећој литератури недостаје „екскурс“ на неке од потешкоћа са којима се суочавају наставници и ученици. Стога, кроз рефлексивно квалитативно испитивање, Грета Гец се бави критичком процјеном наше

дијалогске праксе, улога и парадигми раста која уоквирује почетни проблем суочавања са неодређеношћу као прилику за заједничко учење које обухвата комплексност „стварног живота“ док се креће ка предностима и удаљава од слабости.

У раду “A Methodology for the Pains of Universality at University” ауторка запажа да се објективност и увиђавни дијалогски ангажман постижу допуштањем менталне нелагодности: уједињује и чува разлике нетакнуте, а не брише их. Ако се та обавеза чини превише непријатна, подржава идеју да пут ка „ширем, или друштвеном погледу” (Dewey 1907: 20) – филолошки идеал универзалности – треба барем да се нађе на највишем нивоу учења, на универзитету. Методологије за долазак до њега су такође широке: у распону од аристотеловске до дјуијевске. Грета Гец предлаже се да разматрања о методологијама и вјештинама вишег реда које се користе на универзитету отпочну од разматрања краја савршенства ствари, да не бисмо изгубили из вида људскост.

Др Јована Срећковић рођена је 1989. године у Горњем Милановцу. Након завршене основне школе и Гимназије „Таковски устанак” у истом мјесту, уписала је Филолошки факултет Универзитета у Београду. На матичном факултету завршила је основне академске студије у року, са просјечном оцјеном 8.69, а затим и мастер академске студије са просечном оценом 9.50, након одбране мастер рада на тему „Постмодернизам у романима *Истрајна љубав* и *Субота* Ијана Макјуана“, код проф. др Александре Јовановић (оцјена 10). Докторске академске студије на студијском програму ЖКК, модул Књижевност, уписала је у октобру 2013. године, на истом факултету. Током трајања трећег степена студија (са просјечном оцјеном 9.75), активно се бавила научним радом и, након успјешне одбране доктората на тему „Постмодерна популарна култура у делима Ијана Макјуана“, код академика проф. др Зорана Пауновића, 29. септембра 2022. године, стекла је звање доктора филолошких наука.

Учествовала је на научним скуповима и конференцијама националног и међународног карактера. Учествовала је два пута на међународним конференцијама English Language and Literature Studies на Катедри за англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, у октобру 2015. године, са радом на тему “Understanding Thomas Pynchon's *The Crying of Lot 49* through the Elements of Popular Culture”, а затим и 2019. године, са радом

“Popular Culture in (a) *Nutshell*: Ian McEwan's Modern Hamlet”. На Петој бијеналној (међународној) конференцији Друштва Џон Апдајк, одржаној у јуну 2018. године, на Филолошком факултету у Београду, саопштила је рад на тему “The Influence of John Updike on Ian McEwan's novel *Solar*”. Поред конференција у Београду, неколико година узастопно је учествовала на научним скуповима младих филолога Србије на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу са радовима из области савременог проучавања књижевности. Активно објављује своје радове у часописима водећег националног, као и националног карактера.

Запослена је у средњој стручној школи (Економско-трговачка школа „Књаз Милош” у Горњем Милановцу), гдје предаје енглески језик (општи и пословни) ученицима различитих образовних профила, али се налази и у улози координатора међународних размјена, у које спадају пројекти боравака ученика из Србија у Турској и Албанији и обрнуто.

БИБЛИОГРАФИЈА РАДОВА

(2022). *Постмодерна популарна култура у делима Ијана Макјуана*. [необјављена докторска дисертација]. Београд: Филолошки факултет. **M70**.

(2020). Popular Culture in (a) "Nutshell": Ian McEwan's Modern Hamlet. у: Б. Чубровић, *Belgrade English Language and Literature Studies: BELLS90 Proceedings*. Volume 2. Београд: Филолошки факултет, 299-307. доступно на: [http://doiFil / Faculty of Philology, University of Belgrade \(bg.ac.rs\)](http://doiFil / Faculty of Philology, University of Belgrade (bg.ac.rs)) **M33**.

(2018). Постмодернистичке игре Фокнера и Морисонове у романима *Авесаломе*, *Авесаломе!* и *Вољена*. у: В. Половина, *Анали Филолошког факултета*, књига XXX, свеска II. Београд: Филолошки факултет, 67-81. доступно на: <https://doi.org/10.18485/analiff.2018.30.2.4> **M51**.

(2018). The influence of John Updike on Ian McEwan's novel *Solar*. [Реферат је саопштен на Петој бијеналној међународној конференцији Друштва Џон Апдајк, одржаној од 1. до 5. јуна 2018. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а сажетак је објављен у књизи апстраката]. **M34**.

(2017). Еротизам у делу *Објава броја 49* Томаса Пинчона. у: В. Половина, *Анали Филолошког факултета*, књига XXIX, свеска II. Београд: Филолошки факултет, 161-176. доступно на: <https://doi.org/10.18485/analiff.2017.29.2.10>. **M51**.

(2017). Представљање друштва и културе Енглеске помоћу елемената популарне културе у роману *Субота* Ијана Макјуана. у: М. Анђелковић (ред.), *Савремена проучавања језика и*

књижевности, књига II, VIII научни скуп младих филолога Србије, Крагујевац, 2. април 2016. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 295-305. **M63**.

(2016). Елементи популарне културе у роману Томаса Пинчона *Објава броја 49*. у: В. Половина, *Анали Филолошког факултета*, књига XXVIII, свеска I. Београд: Филолошки факултет, 63-82. доступно на: <https://doi.org/10.18485/analiff.2016.28.1.4>. **M51**.

(2016). Елементи постмодернизма у роману *Субота* Ијана Макјуана. у: М. Анђелковић (ред.), *Савремена проучавања језика и књижевности*, књига II, VII научни скуп младих филолога Србије, Крагујевац, 28. март 2015. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 135-145. **M63**.

(2016). Блуз музика као елемент популарне културе и одраз стања друштва Енглеске, почетком 21. века, у роману *Субота* Ијана Макјуана. у: А. Вранеш, *Литература и култура*, број 2. Андрићград: Андрићев институт, 233-251. **M44**.

(2013). *Postmodernism in Ian McEwan's novels Enduring Love and Saturday*. [необјављен мастер рад]. Београд: Филолошки факултет. **M72**.

(укупно 6+1+3+0.5+3+1+3+1+3+3=24.5)

Др Јована Срећковић креће се у широком пољу изучавања популарне културе у чији контекст најчешће ставља поједине ствараоце епохе постмодернизма као што су Ијан Макјуан и Томас Пинчон. Овако обимно поље некада отежава дубљу анализу различитих књижевних остварења, и долази до честог помињања општих теоријских мјеста, као што су метанарација, историографска метафикција, позни капитализам и слично. Док обухват теме заслужује похвалу, дотле би секундарна литература требало да буде мало специфичнија у циљу особенијих резултата. Уз широко одређен појам постмодернизма, многи аутори, не само Фокнер, могли би се проучавати у том кључу. На многим мјестима кандидаткиња разложно повезује књижевне мотиве са теоријским студијама, премда је оквир популарне културе довољно лабаво дефинисан да дозвољава вишак асоцијација.

Рад "Popular Culture in (a) "Nutshell": Ian McEwan's Modern Hamlet" полази од тога да је тешко доћи до потпуне дефиниције популарне културе, али се ауторка оријентише у потрошачком домену. Хамлет је један од оних ванвременских ликова који успијева да се одупре напуштању популарне културе, а томе доприноси и роман Иана Макјуана *Орашчић* (2016). Макјуан поставља фетуса, савременог нерођеног Хамлета, као приповједача, омогућавајући овом лику способност не само за критичко просуђивање и анализу, већ и за потрошњу популарних производа (иако не директно).

Рад „Постмодернистичке игре Фокнера и Морисонове у романима *Авесаломе, Авесаломе!* и *Вољена*“ анализира дјела два америчка нобеловца из угла постмодернизма и његових елемената, а и покушава да открије везе између њих. Увод представља најпостојаније постмодернистичке карактеристике и идеје, па слиједи анализа романа *Авесаломе, Авесаломе!* и *Вољена*, праћена закључком да како Фокнер, тако и Морисонова, успешно спроводе постмодернистичке игре како би оставили значајне споменике прошлости који ће уједно свједочити о парадоксу проблема мијешања раса (Фокнер), али и вратити глас потчињенима и обесправљенима, уграђујући њихову тешку прошлост у историју човјечанства из које су дотад били изузети (Морисонова).

Чланак „Еротизам у делу *Објава броја 49* Томаса Пинчона“ бави се уживањем и тактилном комуникацијом у доба постмодернизма, а савремена афирмација еротике омогућила је другачији критички угао анализе текстова. Циљ овог истраживачког рада управо јесте да сагледа роман из угла еротизма и открије мјеру у којој Пинчона *Објава броја 49* парира дјелима еротске књижевности, премда се у овом роману еротика јавља спорадично. Како би се то постигло, у уводном дијелу рада, изложене су чињенице везане за роман, као и специфичности шездесетих година XX вијека, након чега је пружен појмовни оквир термина еротизам.

Рад насловљен „Представљање друштва и културе Енглеске помоћу елемената популарне културе у роману *Субота* Ијана Макјуана“ анализира енглеску културу и друштво помоћу елемената популарне културе. На самом почетку рада истакнут је значај књижевности и књижевних дјела при сликању једне културе и, поврх тога, пружен је кратак увид у значење термина популарна култура. Након тога, слиједи анализа друштва дате нације преко претходно поменутих елемената, са посебним освртом на политичке ставове јунака, блуз музику и архитектуру града у коме се радња романа одиграва (Лондон). Ауторка закључује да је овај роман примјер како једно дјело може истовремено бити и средство и помоћ при проучавању културе и друштва неког периода, као и да се, неизоставно, уочава Макјуанова умјешност у осликавању своје земље на пријемчив начин.

Рад „Елементи популарне културе у роману Томаса Пинчона *Објава броја 49*“ третира свеприсутност популарне културе. Ауторка истиче овај роман као јединствен одговор (или реакцију) на америчку културу шездесетих година XX вијека, а рад издваја и анализира елементе популарне културе, затим и открива дубље значење овог кратког романа, уз њихову помоћ. Захваљујући детаљном образлагању термина популарна култура, а затим и проналажењу елемената исте у дјелу, овај рад постепено успијева да објасни значај издвојених елемената у Пинчоновом *Објави броја 49*.

Рад „Елементи постмодернизма у роману *Субота* Ијана Маџуана“ анализира роман прилично комплексан и тежак за дефинисање. Како би се на прави начин приступило анализи поменутог романа и открила његова веза са разним одликама постмодернизма, ауторка се служи дјелима истакнутих теоретичара, попут Кристофера Батлера и Линде Хачен, преко којих су најпостојаније постмодернистичке одлике и идеје кључне за анализу датог дела јасно издвојене. Међу њима се налазе мијешање фикције и стварности, неповјерење према метанарацијама, интертекстуалност, наративизација, као и остављање романа без закључка.

Циљ рада „Блуз музика као елемент популарне културе и одраз стања друштва Енглеске, почетком 21. века у роману *Субота* Ијана Маџуана“ јесте да проучи слику Енглеске са почетка овог вијека, приказану у овом роману, преко доминантног елемента популарне културе који га прожима – блуз музике. На самом почетку, ауторка истиче значај књижевног дјела у проучавању културе, а затим даје осврт на историјат и значење блуза. У анализи се открила двострука улога овог музичког жанра: са једне стране, као значајног показатеља друштвених прилика временског периода, а са друге, као изузетног културног чиниоца, чијим изучавањем се може доћи до напретка и јачања како једног друштва, тако и цијеле цивилизације.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија је прочитала приложени материјал и утврдила да и једна и друга кандидаткиња улажу напоре у изучавању сложеног и широког поља културних, односно књижевних студија у оквиру научног поља англистике. Формални услови су у оба случаја испуњени, и утолико је захтјевнији посао стављен пред доносиоце коначног мишљења, па се сматрамо дужним да га образложимо.

Др Грета Гец је у универзитетској настави стекла завидно искуство дуже од двадесет година, и држала је широк дијапазон курсева на више година и нивоа студија; студенти су имали прилику да се увјере у њене наставничке квалитете и дубину образовања, посвећеност раду и педагошку прецизност. Поред основног дјеловања у струци кроз писање научних радова у зборницима и периодици, др Гец се исказује и на пољу преводаштва, лектуре и коректуре. Најважнији вид њеног рада свакако су бројни чланци из разноврсних научних категорија, објављени на енглеском језику и то претежно у иностраним публикацијама, док их има и у домаћим. У пољу културних студија, др Гец крчи нове стазе користећи се како новим методолошким оквирима – Стиглер, Фреире, Гудјир, Бејтсон, Рајнголд – тако и оним познатим одраније – Гатари, Морен и Дјуи – показујући изузетан осјећај за употребу „старијих“ образаца хуманистичког мишљења на потпуно нову образовну и културну ситуацију прве четвртине 21. вијека. Њен научни успон све је очитији и по квалитету публикација у којима се њени радови објављују, а и по најављеним радовима, одје само побројаним, а не разматраним.

Др Јована Срећковић доминантно се бави изучавањем културних образаца у дјелима значајних аутора англофоне прозе, попут Ијана Маџуана, Томаса Пинчона, Тони Морисон и Вилијама Фокнера. Ови радови су се појављивали чешће на српском него на енглеском, и претежно код домаћих издавача. Њихова заједничка црта је контекстуализација разних прозних остварења кроз призму врло широког појма популарне културе, из кога се користе поједине црте, као музика, масовни медији, еротика и друго. Секундарна литература коју користи могла би бити мало специфичнија за иновативније резултате у области савремене англистике, и комисија се нада да ће доћи до оваквог напретка.

Имајући у виду далеко већи број научних радова, већи број бодова по класификацији Министарства просвјете, новије научне ресурсе на које се ослања, и сходно томе, савременије резултате у пољу англистике, комисија предлаже Наставно-научном вијећу Филолошког факултета да у звање доцента изабере **др Грету Гец**.

Мјесто и датум: Београд, 11. октобра 2023. године

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Сергеј Мацура,
доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Александар Јерков,
редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Томислав Павловић,
редовни професор Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу